

Reč života - avgust 2015.

„Hodajte u ljubavi“ (Efes 5, 2)

(u drugim prevodima „Živite u ljubavi“)

U ovoj rečenici sadržana je celokupna hrišćanska etika. Ako ljudsko delovanje teži da bude onakvo kakvim ga je Bog zamislio stvorivši nas – tj. izvorno ljudsko – mora da ga pokreće ljubav. Da bi dostigao svoj cilj, hod – koji je metafora života – mora da bude vođen ljubavlju, sažetkom svih zakona.

Tim podsticanjem apostol Pavle obraća se hrišćanima Efesa na završetku pisma u kojem objašnjava načela hrišćanskog života: preći od starog na novog čoveka, biti uzajamno iskren, ne krasti, znati praštati, činiti dobro... jednom rečju – „hodajte u ljubavi“.

Dobro je pročitati celu rečenicu iz koje je uzeto ovo jasno uputstvo koje će nas pratiti tokom čitavog meseca: „Ugledajte se dakle na Boga, kao ljubazna deca, i živite u ljubavi, kao što je i Hristos ljubio nas, i predade sebe za nas u prilog i žrtvu Bogu na slatki miris.“

Apostol Pavle je uveren da uzor našeg ponašanja mora da bude ponašanje Božje. Ako je ljubav znak raspoznavanja Boga, to mora da vredi i za Njegovu decu: ona u tome moraju da Ga oponašaju.

Ali kako možemo da spoznamo Božju ljubav? Pavlu je to potpuno jasno: ona se objavljuje u Isusu, koji nam pokazuje kako i koliko Bog voli. Apostol je to doživeo na sebi: "...voleo me je i predade sebe za mene" (*Gal 2, 20*), a sada to otkriva svima da bi postalo iskustvo cele zajednice.

„Hodajte u ljubavi“

Koja je mera Isusove ljubavi, po kojoj treba oblikovati našu ljubav?

Znamo da ona nema granica, ne bira osobe niti zna za izuzetke. Isus je umro za sve, pa i za svoje neprijatelje, za one koji su Ga razapinjali. Baš kao i Otac koji u svojoj sveopštoj ljubavi daje da sunce sija i kiša pada na sve, dobre i zle, grešnike i pravednike. Isus se brinuo pre svega za malene i siromašne, za bolesne i isključene. Žarko je voleo svoje prijatelje; bio je posebno blizak učenicima... Nije se štedeo u ljubavi, stigavši do krajnje mere – darovanja života.

Sada poziva sve ljude da podele Njegovu ljubav, da vole kao što je On voleo. Možda nas plaši taj poziv, jer je prezahtevan. Kako možemo da sledimo Boga koji voli sve, uvek, prvi...? Kako voleti Isusovom merom ljubavi? Kako biti „u ljubavi“, što od nas traži Reč života? To je moguće ako smo i sami doživeli da smo voljeni. U rečenici: "Živite u ljubavi kao što je i Hristos voleo vas", izraz *kao što je* može biti preveden i sa *zato što je*.

„Hodajte u ljubavi“

Hodati ovde znači delovati, ponašati se. Mogli bismo reći da svaki naš čin mora da bude nadahnut i podstaknut ljubavlju. Možda Pavle ne koristi slučajno tu dinamičnu reč da bi nas podsetio da se ljubav uči, da treba preći određeni put da bismo dostigli širinu srca Božjega. On koristi i druge slike da bi nam ukazao na potrebu stalnog napredovanja, kao što je rast deteta do odraslog uzrasta (*1 Kor 3, 1–2*), razvoj letine, izgradnja kuće, trka u trkalištu za osvajanje nagrade (*1 Kor 9, 24*).

Nikad ne treba da mislimo da smo stigli. Potrebno je vreme i istrajnost da dođemo do cilja. Ne smemo odustati pred teškoćama niti dozvoliti da nas obeshrabre neuspesi i greške. Uvek moramo da budemo spremni da započinjemo iznova, ne prepuštajući se osrednjosti.

Misleći verovatno na svoj bolni put, Sveti Avgustin je zapisao: „Nemoj se zadovoljiti onim što jesi, ako želiš da stigneš do onoga što još nisi. Jer kad se osećaš dobro, zaustavljaš se i kažeš: 'Dovoljno je' – i tako propadaš. Nastavljaš uvek, hodaj neprestano, napreduj istrajno: ne zaustavljaš se na putu, ne okreći se, ne skreći. Ko ne napreduje, ostaje pozadi.“[\[1\]](#)

„Hodajte u ljubavi“

Kako brže napredovati na putu ljubavi? Budući da je poziv „hodajte« upućen celoj zajednici, biće korisno međusobno se pomagati. Žalosno je i teško sam krenuti na put. Mogli bismo početi da tražimo priliku da jedni drugima ponovo izrazimo želju za zajedničkim hodom – prijateljima, ukućanima, članovima iste kršćanske zajednice...

Mogli bismo da podelimo pozitivna iskustva o tome kako smo voleli – pa tako da učimo jedni od drugih. Onima koji mogu da nas razumeju možemo da poverimo počinjene greške i skretanja s puta, tako da se uzajamno ispravljamo. Zajednička molitva može takođe da nam dâ svetlo i snagu da idemo napred. Ujedinjeni međusobno i s Isusom među nama – koji je Put! – proći ćemo do kraja naše "sveto putovanje". Sejaćemo oko sebe ljubav i dostići cilj: *Ljubav*...

[\[1\]](#) *Sermo* 169, 18: PL 38, 926.

Fabio Čardi